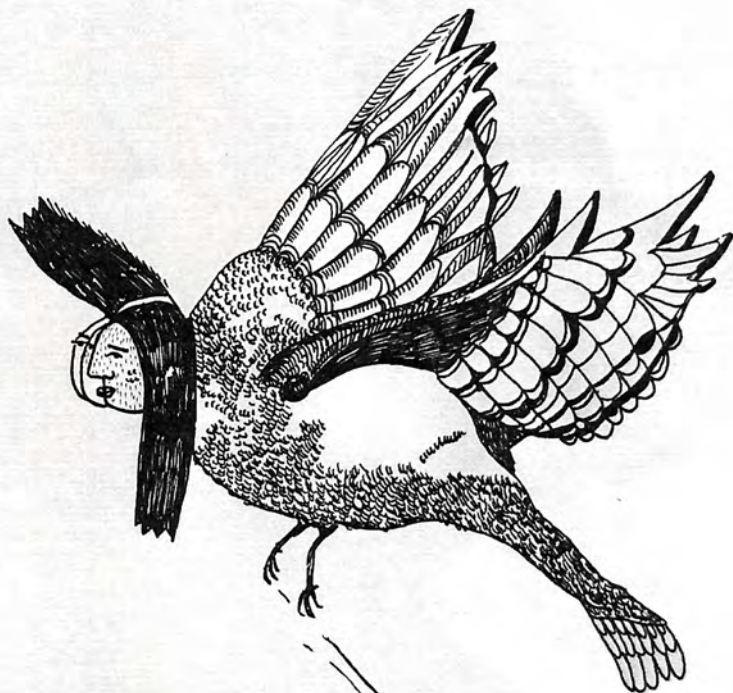

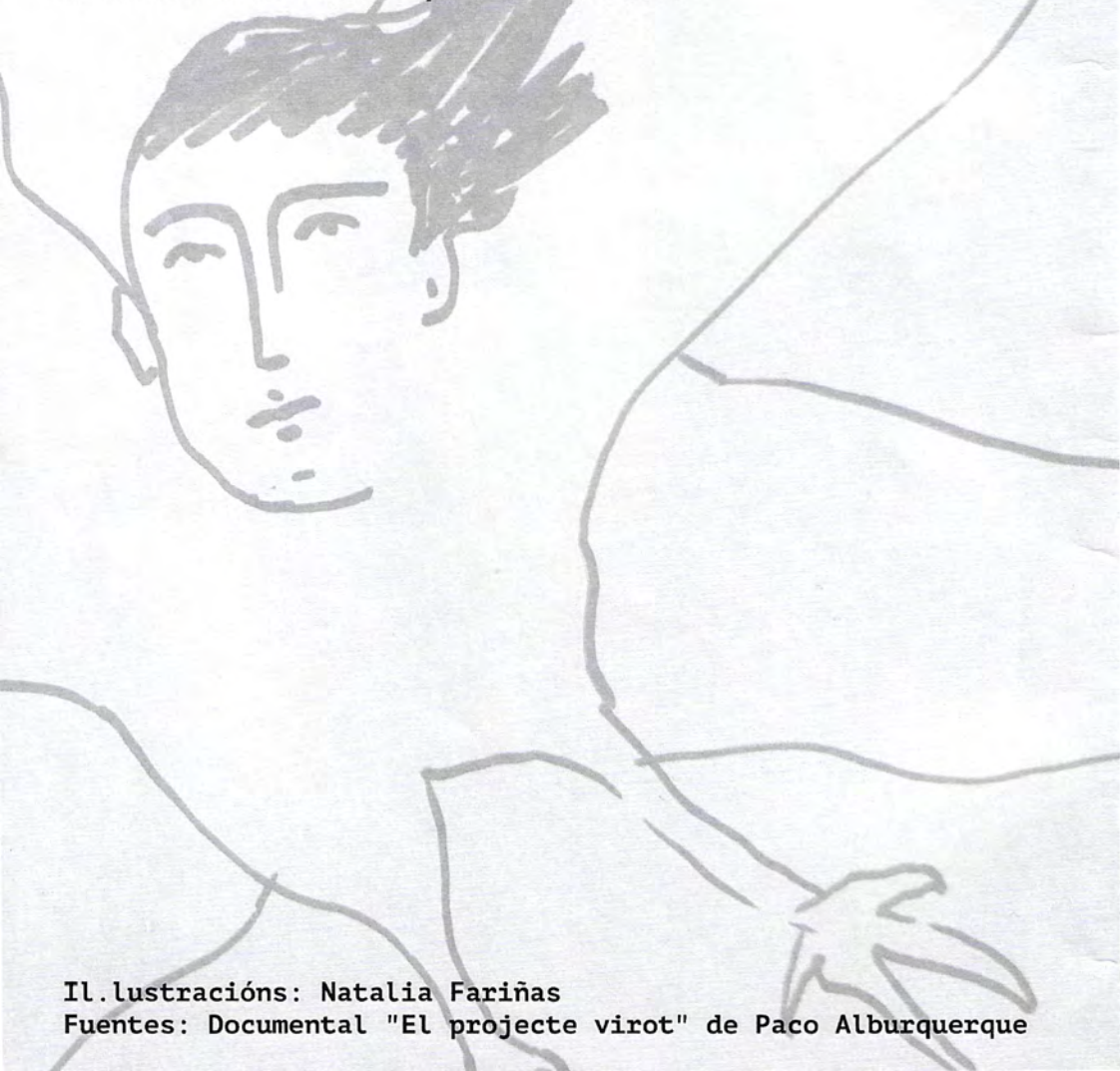
**VIROTS, SIRENES
i altres monstres.**

ERROR DEL
<IS-TEMA

OctubreTrans* 2019

En els temps homèrics la Mediterrània
era el Ponto tenebrós, i les seves
aigües misterioses i inexplorades
estaven habitades per monstres.

Il.lustracions: Natalia Fariñas
Fuentes: Documental "El projecte virot" de Paco Alburquerque

Ulisses i les sirenes

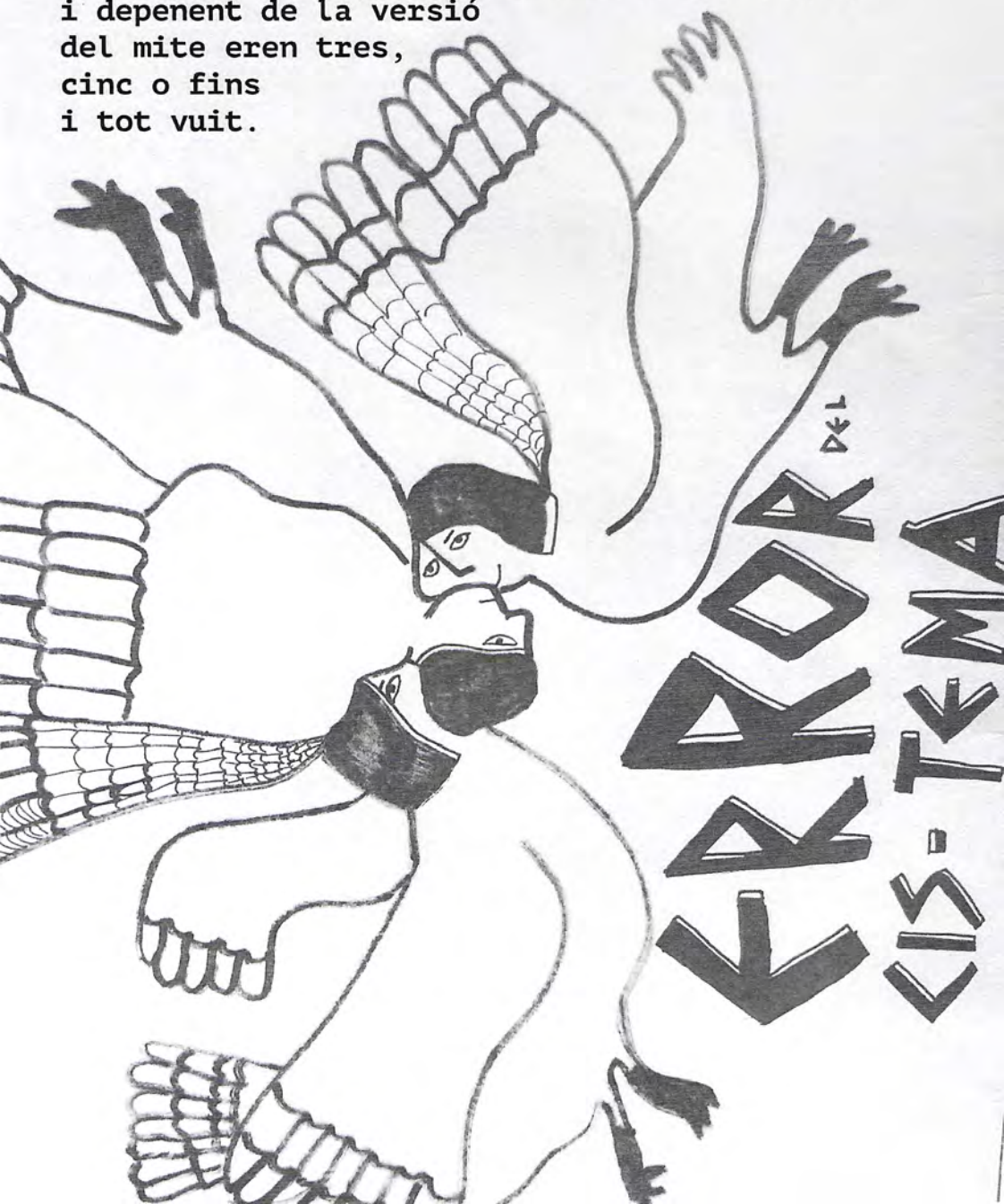
Potser la sirena és un dels pocs monstres que va veure Ulisses que ha sobreviscut al pas del temps.

En aquest gerra grega del segle IV abans de Crist apareix Ulisses lligat al pal del seu vaixell mentre les temudes sirenes volen i canten al seu voltant.

Escolta ara tu el que vaig a dir-te i ho recordarà després el déu mateix: Primer arribaràs a les Sirenes, les que encisen a tots els homes que s'acosten a elles. Qui sobre la seva nau sense saber-ho i escolta la veu de les Sirenes ja mai es veurà envoltat de la seva esposa i tendres fills, plens d'alegria perquè ha tornat a casa; abans bé, el encisen aquestes amb el seu sonor cant assegudes en un prat on les envolta un gran munt d'ossos humans putrefactes, coberts de pell seca. Fes passar de llarg a la nau i, fonent cera agradable com la mel, unta les orelles dels teus companys perquè cap d'ells les escolti. En canvi, tu, si vols sentir-les, fes que et amarrin de peus i mans, ferm al costat del pal -que subjectin a aquest les amarras-, perquè escoltis complagut, la veu de les dues Sirenes; i si supliques als teus companys o els ordenes que et deslliguin, que ells et subjectin encara amb més cordes. [...]

Originàriament en la mitologia grega,
les sirenes eren genis híbrids, éssers similars
a les nimfes i arpís. Filles del déu riu
Aqueloo i de la musa de la poesia Cal·líope,
i depenent de la versió
del mite eren tres,
cinc o fins
i tot vuit.

ERROR DEL
CIS-TEMA

Les sirenes mediterrànies

Com a éssers fabulosos de les narracions fantàstiques de la literatura occidental, la funció de les sirenes ha variat amb el pas del temps, igual que la seva representació.

Generalment es les descriu com belles dones amb cua de peix que encisen amb els seus cants...

Però aquests monstres que terroritzaven els marins eren originàriament aus amb cap andrògina, i emetien un cant que feia embogir a tots els que l'escoltaven.

Els penya-segats de la mediterrànea són l'escenari d'improvisats "concerts" de cants dramàtics que cauen misteriosament del cel a les nits d'estiu.

Fascinats, els senyor*s de la mar van atribuir a les sirenes aquests enigmàtics sons escoltats cada any entre els mesos de juny i juliol.

**I els cants de sirena
eren de..**

baldriga balear.

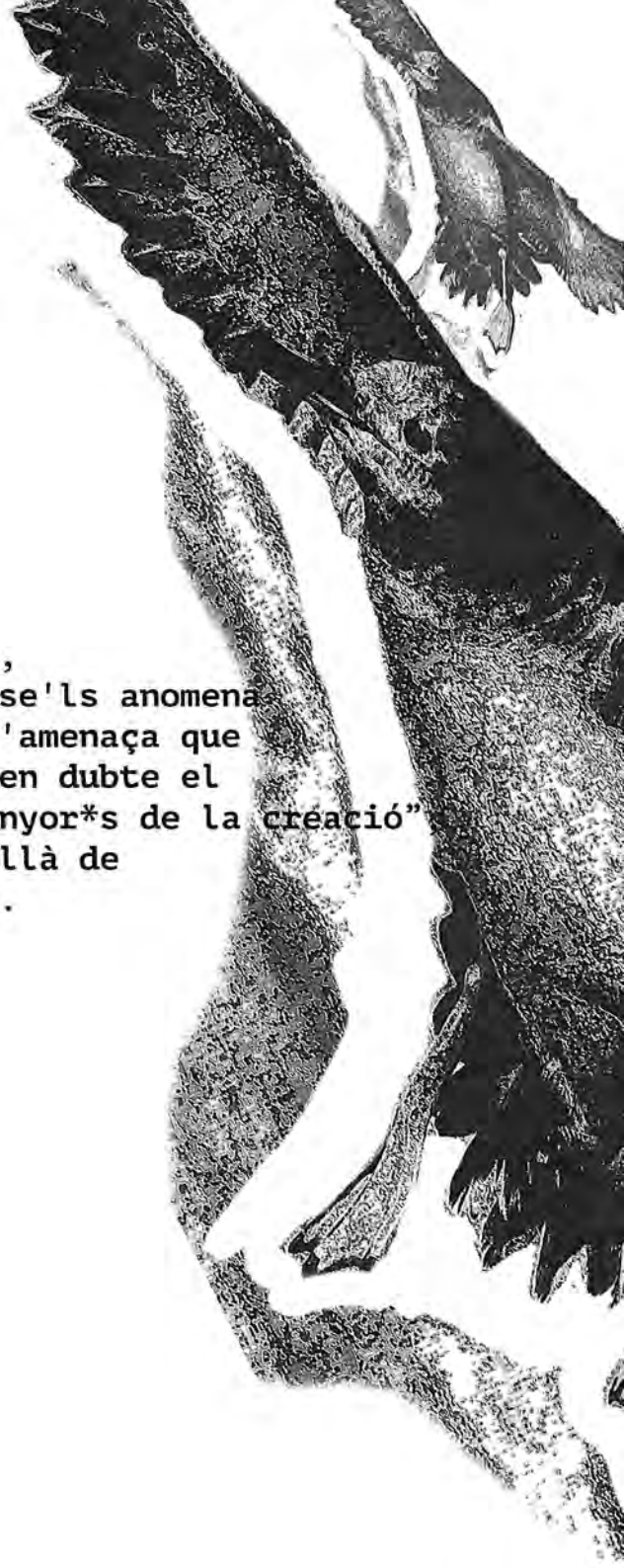
baldriga pufi baleàrica.virot petit.

Puffinus mauretanicus.

baldritja.baldritxa.virotell.VIROT.

virotja.petita.capellà.guai-guai.

La injuria que vostès,
human*s, senten quan se'ls anomena
criatura resulta de l'amenaça que
aquesta paraula posa en dubte el
seu estatus com a "senyor*s de la creació"
essers elevats més enllà de
l'existència material.

Vull tenir dret al poder fosc de la meva identitat monstruosa sense utilitzar-la com una arma contra d'altres o per a ferir-me a mi mateixa.

I ho diré tan clarament com ho sé fer: **soc trans* i, per tant, soc una monstre**. Paraules com "criatura", "monstre" i "poc natural" semblen sorgir reivindicades per les persones transgènere. Adoptant-les, abraçant-les i acceptant-les, fins i tot apilant-les una sobre l'altre podem eliminar la seva capacitat de fer-nos mal. Una criatura, al cap i a la fi, en la tradició cultural dominant d'Europa Occidental, no és res més que un ésser creat, una cosa feta. La injúria que vostès, human*s, senten quan se'ls anomena criatura resulta de l'amenaça que aquesta paraula posa en dubte el seu estatus com a "senyor*s de la creació", éssers elevats més enllà de l'existència material. Com quan s'anomena "això, allò", anomenar "criatura" a algú suggereix la manca o la pèrdua d'un caràcter superior de personeidadi .

A mi no m'avergonyeix, tanmateix, reconèixer la meva relació igualitària amb l'Ésser material no humà; tot sorgeix de la mateixa matriu de possibilitats. "Monstre" es deriva de la paraula llatina monstrum, "portent diví", format a partir de l'arrel del verb monere, és a dir, "advertir". Es referia als éssers o coses vives de forma o d'estructura anòmala o les criatures fabuloses com l'esfinx, que estava composta de parts impactants i INCONGRUENTS, per que antigament es considerava que l'aparició d'aquests éssers significava el senyal d'un esdeveniment sobrenatural imminent. Els monstres, com els àngels, funcionaven com a missatgers d'allò extraordinari. Servien per anunciar una revelació imminent dient, "prestau atenció: alguna cosa profunda i d'una importància cabdal està succeint, escolteu-la".

Escoltau-me, criatures com jo: jo que he viscut en una forma inconciliable amb el meu desig, jo, la carn de la qual és un conjunt de parts anatòmiques INCONGRUENTS, jo, que he assolit la similitud amb un **cos natural només a través d'un procés poc natural**, vos ofereixo aquest advertiment: la natura amb la qual vostès m'estan insultant és una mentida. No confiïn en ella per protegir-se del que que jo represent, per que és una fabricació que encobreix la falta de fonaments del privilegi que vostès cerquen mantenir a costa de mi. Vostès han estat tan construïdes com jo, la mateixa Matriu anàrquica ens ha parit. Les convido a investigar la seva pròpia natura, com jo he estat obligada a confrontar amb la meva. Les desafio a corre el risc de l'abjecció, i florir tant com ho he fet jo. Prestin atenció a les meves paraules i pot ser podran **descobrir els cosits i les sutures en vostès mateixes**.

Fragment de *Mis palabras a Víctor Frankenstein desde el Pueblo de Chamonix: Escenificando la Ira Transgénero**. **Susan Stryker**

